

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015431
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119015431.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému X. W., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom mesto A. nad C., prechodne bytom A. nad C., V. XXX, okres X., t. č. na slobode, pre pokus trestného činu zločinu vydierania podľa § 14 odsek 1 k § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3T/140/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 04. mája 2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku s
a v napadnutom rozsudku z r u š u j ú výroky o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa obžalovaný X. W., nar. XX.XX.XXXX v X.,
t. č. na slobode

o d s u d z u j e

podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm.
m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2 a § 41 odsek 1 Tr. zákona na ú h r n n ý
trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j
e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3T/140/2019 bol obžalovaný X. W., nar. XX.XX.XXXX, na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 19. novembra 2019 pod č. k. 2Pv 202/19/3309-30, doručenej okresnému súdu dňa 20. novembra 2019 a obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 06. decembra 2019 pod č. k. 2Pv 314/19/3309-55, doručenej okresnému súdu dňa 09. decembra 2019 (spojených na spoločné konanie), uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci je ako otec mal. syna I. W., narodeného XX.XX.XXXX, v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 31P/13/2016 zo dňa 10.01.2017, právoplatného dňa 14.02.2017 a vykonateľného dňa 19.01.2017, povinný prispievať na výživu svojho

syna I. W. sumou vo výške -100,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. Z., trvale bytom R. A., prechodne bytom V. XXX, si svoju vyživovaciu povinnosť neplní riadne a včas od mesiaca august 2018 až doposiaľ (november 2019), pričom v decembri 2018 uhradil sumu vo výške 300,- Eur a od 27.05.2019 do 10.09.2019 bol vo väzbe v inej trestnej veci, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, a v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín a nebol poberateľom sociálnych dávok, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom za uvedené obdobie vo výške -1.000,- Eur (skutok pod bodom 1),

a zároveň aj z pokusu trestného činu zločinu vydierania podľa § 14 odsek 1 k § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.05.2019 približne v čase o 10.00 hod. doručil do ambulancie lekára K.. S. T. v A. nad C. B. kľúč s nahrávkou medzi ním a lekárom K.. S. T., ktorá sa týkala predpisovania lieku T. s tým, že ju obžalovaný zverejní ak mu K.. S. T. nedá finančnú hotovosť 10.000,- Eur, lekár K.. T. odovzdal obžalovanému dňa 27.05.2019 v čase o 19.15 hod. hotovosť 280,- Eur s tým, že po zvyšné peniaze si mal prísť obžalovaný nasledujúci deň ráno, k čomu však nedošlo, nakoľko bol obžalovaný zadržaný pri preberaní sumy 280,- Eur (skutok bod bodom 2).

Za to bol odsúdený podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v pätnásťdňovej lehote po jeho vyhlásení, podala písomné odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného čo do výroku o uloženom treste. V odôvodnení odvolania prokurátorka uviedla, že sa nestotožnila s úvahami okresného súdu, ktoré ho viedli k uloženiu úhrnného trestu odňatia slobody s použitím mimoriadneho zníženia trestu analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona a v tomto smere poukázala na šesť odsúdení za spáchanie trestnej činnosti, aj násilnej povahy u obžalovaného z minulosti, čo len preukazuje jeho sklony k ich páchaniu, a tieto odsúdenia nemali na neho dostatočný vplyv k tomu, aby už viedol iba riadny život, najmä po tom, čo bol naposledy podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Uložený trest odňatia slobody v napadnutom rozsudku okresného súdu je preto v rozpore s účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a citovaným ustanovením sa okresný súd preto dôsledne neriadil, keď nezohľadnil ani všetky okolnosti oboch spáchaných skutkov obžalovaným. Preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne po tom, čo podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zruší v napadnutom rozsudku okresného súdu výrok o treste a s ním súvisiace výroky, sám uloží obžalovanému postupom podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku primeraný a spravodlivý úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry sa obžalovaný do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného X. W., za splnenia všetkých procesných podmienok § 293 odsek 5 Tr. poriadku, intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s odvolaním podriadenej prokurátorky, ako aj s dôvodmi uvedenými v písomnom odôvodnení jej odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tam spôsobom uvedeným.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku - v posudzovanom prípade výlučne len podľa písm. c), t. j. pri zásadnom porušení práva na obhajobu.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v

súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatným uznesením prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine vo vzťahu k obom žalovaným skutkom, uznal obžalovaného X. W. napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania jednak trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona z nedbanlivosti (skutok pod bodom 1) a jednak zo spáchania pokusu trestného činu zločinu vydierania podľa § 14 odsek 1 k § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v oboch skutkoch naplnil všetky potrebné formálne zákonné znaky citovaných trestných činov a vo vzťahu k žalovanému skutku pod bodom 1, právne posúdený ako nedbanlivostný prečin aj potrebný materiálny korektív v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona. Keďže krajský súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine (vrátane právneho posúdenia v zmysle Trestného zákona) predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania (iba v prospech obžalovaného), preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátorky v neprospech obžalovaného len napadnutý výrok o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas a na správnom mieste, je dôvodné.

Prvostupňový okresný súd pri ukladaní trestnoprávnych sankcií postupoval správne, keď dospel k záveru o tom, že obžalovanému bude nevyhnutné ukladať úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, teda bez aplikácie tzv. „asperačnej - zostrujúcej zásady“. Správne tiež u obžalovaného identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchanie žalovaných skutkov priznával a na hlavnom pojednávaní uznal ich vinu a súčasne prejavil uveriteľnú ľútosť. Tiež nepochybil v súlade s ustálenou praxou a judikatúrou, i so zreteľom na platnú zásadu zákazu dvojitého uplatnenia tej istej okolnosti, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže u neho súčasne aplikoval mimoriadne zníženie trestu analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Tr. zákona, na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu. Správne tiež u obžalovaného identifikoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie dvoch trestných činov). Ďalej už ale prvostupňový okresný súd pochybil, keď u obžalovaného v rozpore s ustanovením § 37 písm. m) Tr. zákona neidentifikoval priťažujúcu okolnosť v tom, že v minulosti už bol za spáchanie trestnej činnosti odsúdený, hoci mal zabezpečené aj meritórne rozhodnutie tak, ako to vyplýva z obsahu trestného spisu (viď odsúdenie za závažnú trestnú činnosť - zločiny lúpeže a pokračovacieho podvodu Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 4T/66/2013, rozsudkom zo dňa 19. júna 2014 na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 19. júla 2017 uznesením toho istého súdu pod sp. zn. 6Pp/52/2017, s určením skúšobnej doby 18 mesiacov, pričom dňom 05. marca 2019 sa osvedčil v určenej skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody). Podstatným pochybením okresného súdu však bolo, keď u obžalovaného aplikoval prokurátorkou vytýkané mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona i napriek tomu, že formálne podmienky pre takýto postup v posudzovanom prípade splnené inak boli. Okresný súd však nesprávne vyhodnotil okolnosti v prospech obžalovaného, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto okolnosti sú jednak všeobecného a nie mimoriadneho charakteru, ktoré samé o sebe, pri existencii iných závažných okolností a skutočností, svedčiacich v neprospech obžalovaného, bránia uplatneniu moderačného oprávnenia u obžalovaného X. W., predovšetkým pre dôsledné naplnenie očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, vrátane dostatočného morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou. Skutkové okolnosti, predovšetkým pokiaľ ide o druhý žalovaný skutok majú nepochybne závažný charakter a nie je možné prehliadnuť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil ešte závažnejšej trestnej činnosti než v posudzovanom prípade, pre ktorú už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, z čoho sa ale vôbec nepoučil, keď stíhaný skutok pod bodom 2 spáchal iba veľmi krátko po tom, čo bol osvedčený v určenej skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a skutok pod bodom 1 dokonca ešte počas jej plynutia (!). V takomto prípade mal okresný súd potom správne ukladať úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona iba v základnej sadzbe od 4 do 10 rokov, podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na potom vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona. V prospech obžalovaného nemôže svedčiť ani skutočnosť, že jeho konanie v prípade žalovaného skutku pod bodom 2 vykazovalo iba pokus podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, pričom k jeho dokonaniu ale nedošlo iba v dôsledku toho, že poškodený K. S. T. urobil opatrenia v súčinnosti s políciou k tomu, aby obžalovaný nezískal zvyšok hotovosti, o ktorú sa snažil nezákonne, od menovaného

poškodeného. Prítom ale menšiu časť už predtým obžalovaný dokonca prevzal. Preto tieto skutkové okolnosti relevantne bránia tomu, aby bolo možné u obžalovaného aplikovať moderačné oprávnenie - mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody hoci i podľa § 39 odsek 2 písm. a) Tr. zákona. Práve naopak, tak ako správne i zákonne argumentovala prokurátorka vo svojich odvolacích námietkach, bolo a je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody iba v rámci zákonnej sadzby podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona.

Krajský súd, v celom rozsahu akceptujúc odvolacie námietky prokurátorky preto rozhodol najskôr podľa § 321 odsek 1 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku tak, že výroky o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu (bezprostredne súvisiaci výrok s trestom odňatia slobody) najskôr zrušil a potom sám, na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do prísnejšieho ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keď už takéto zaradenie bolo postupom okresného súdu správne i zákonné, pričom miernejšie či prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani krajský súd nepokladal za nevyhnutné. Takto uložený trest je potom plne spôsobilý naplniť očakávaný účel trestu u obžalovaného podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť oveľa prísnejším trestom odňatia slobody než ako mu uložil okresný súd v napadnutom rozsudku, ktorý popri sledovaní naplnenia individuálno-preventívneho účinku pôsobí aj generálno-preventívne, t. j. na ostatných, potencionálnych páchatelov obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.